zeitate de apă

Şarpe cu cap ascuţit
despicînd ochiurile largi ale
bălţilor
periscop al unui adînc visător şi
ceţos
plin de ploile icrelor
blinda zeitate de apă
însorindu-te pe bolovanii gălbui
lingă dig
ochiul tău fabulos se-nrudeşte
cu bărcile pline de nevestele
pescarilor
cu salcia bătrlnă albită
de-un nor poposit de egrete
cu masa de jertfă unde-n amurg
prada de vie se curăţă şi se
sărează

pentru sufletul tău ţi-ar fi fost
necesara
o cu totul altă înfăţişări*
astfel cum eşti
trupul tău e-o armură străveche
şi înspăîmîntătoare
pe dinăuntru locuită însă
doar de-un copil adormit

de asta ţi-s poate atît de încete
şi line mascările
de asta poate cauţi căldura
din somnul cel dulce pe el să nu-
1 scoli
să nu-i atace răceala visele
să nu i le tulbure-n somn

cine blîndule leneş te-a pus
să semeni cu fratelc-ţi biblic
cu biciul lui mare şi negru
năpraznic
pe adami şi pe eve mînîndu-i
în adami şi în eve mereu
plăteşte mîndria şi-orgoliul
curajul în timp de-a păstra
un chip de-mprumut
te-ajunge pe şira spinării
tăişul lucioasei cazmele
stîrcii te-ncearcă iute cu domul
mort cum atîrni
la stăvîlar
pe stîlpîi de lemn cioplîţi
grosolan